

Regnskabsaaret ere effektuerede. En saadan summariff og sammentrængt Fremstilling af Regnskabsaarets virkelige finansielle Resultat, givet gjennem en let overskuelig Kapitalkonto, saavel for Statskassens som for de særlige Institutioners Vedkommende, vil Statsrevisionen, som igjennemgaaer saamlige Regnskaber og altsaa nye Kjender hele Statshuusholdningens Detail, med Lethed kunne affatte, vi tage derfor ikke i Betænkning at anmode Statsrevisorerne om allerede for Aaret 1861—62 at ledsage sin Beretning med en saadan

Beretningen giver os Anledning til følgende korte Bemærkninger:

§ 2. Direkte Skatter.

ad Antegning 2. Det i sig selv interessant, men høist indviklede Spørgsmaal, som her omhandles, vil først i et kommende Aar blive Gjenstand for Rigsdagens Beslutning.

§ 4. De islandfke og færøiske Intrader.

ad Antegning 11. Udvalget maa ganske slutte sig til Statsrevisionens Udtalelse om det Urigtige i, at Regnskabet ikke holder sig til Finantslovens Konti.

§ 5. Udskillige Indtægter.

ad Antegning 21. Revisor af Dispetienderegnskaberne er tillige Revisor af Skole-regnskaberne samt af den grønlandfke og ofiindifke Missions Regnskaber. For dette Arbeide nyder han Betaling fra hver enkelt af de ovennævnte Institutioner, der ligeledes have maattet udrede hver især en forholdsvis Andeel af det ham af Ministeriet tilstaaede Sædtillæg. Udvalget anseer det for tvivlsomt, hvorvidt der her kunde gives Sædtillæg, men skal saa meget mindre reise nogen Indsigelse imod, at Udgiften 24 Rb. 20 § passerer, som det sees, at Lands-thingets Udvalg, støttet paa Oplysninger, modtagne af Ministeriet, eensstemmig har troet at burde gjøre denne Indstilling.

ad Antegning 37. Udvalget anseer det i Overensstemmelse med Statsrevisionen for tvivlsomt, hvorvidt Ministeriet uden Rigsdagens Medvirkning er berettiget til at foretage Forandringer i Havnetaxterne for Statshavnene, navnlig naar saadanne Forandringer ere bestemte til at gjælde for længere Tid.

§ 9. Justitsministeriet.

ad Antegning 6. Udvalget kan ikke Andet end udtale sin Forundring over, at to Udgiftposter — respektive 245 Rb. 80 §. og 231 Rb. 32 §. — der henhørte til Finantsaaret 1859—60 og ifølge heraf skulde udredes af den Sum, der i bemeldte Finantsaar var stillet til Kontorchefernes Disposition til Bestribelse af Kontorudgifter uden Regnskabs Afleggelse, ere opførte paa Regnskabet for 1860—61, for hvilket Aar der blev indført den Bestemmelse, at der skulde aflægges Regnskab for Anvendelsen af de til Kontorudgifter bevilgede Beløb, som altsaa, forsaavidt de ikke medgik, skulde komme Finantferne tilgode. Da det imidlertid sees, at Justitsministeriet har havt sin Opmærksomhed henvendt paa Sagen, og at den har faaet en tilfredsstillende Ordning, finde vi allerede af den Grund Indstilling usornøden.